

Átváltozás III.

Szerző: BALÁZS BORÓKA ANNA (képalkotás BA)

Témavezető: KOPASZ TAMÁS, egyetemi docens, Képzőművészeti és Művészetelméleti Intézet, Képzőművészeti Tanszék
(Művészeti és Művészettudományi Szekció: *Festőművészet 1.* szekciótagozat; 3. helyezés)

A nyers alapanyagot többnyire egy világosszürke vagy az elképzelésemnek megfelelő színű alapszínre festem, áztatással, hasonló technikával, mint a batikolás. Az így kapott alapszín egyáltalán nem egységes, függ a textil anyagának összetételétől és a már említett foltosságtól, valamint a gyűrődésektől is, az így kapott mintázat már elkezd meghatározni, hogy mit hogyan szeretnék látni, festeni. Az „alapozott” vászon jó időben a napon szárad meg, télen a műteremben, de mielőtt elérné a teljes szárazságot, sokszor fel is viszem a második réteget sötétebbre kevert tussal vagy textilfestékekkel, hogy a foltok szétterüljenek, és újabb izgalmas mintázatokat hozzanak létre. Ez a réteg néha utánvizezést igényel, ha nem terül szét eléggé a folt, vagy túl sötétre sikeredett. A másodikként felvitt réteg már nagy gesztusokkal készül, locsolva, fröcskölve, engedve a festéknek, hogy önállóan terjeszkedhessen, alakítsa a különböző foltjait, formáit. Az első fázisokban gyakran dolgozom csukott szemel, direkt hanyagsággal vagy bal kézzel, ezzel tudatosan elvéve az ügyesebbik kezemtől az irányítást, hogy kevésbe kontrollált és direkt legyen a foltok elhelyezkedése, a végeredmény. Előfordul, hogy ez a réteg valamilyen segédeszközzel készül el, például felmosóronggyal vagy más olyan eszközzel, háztartási eszközzel, ami érdekes, jellegzetes nyomot hagy, de szívesen készítek eszközöket, több botra és egymáshoz ragasztott ecsetet is használok, de mindenféle furcsaságok is előkerülhetnek az eszközeim közül. Ezekkel az eszközökkel is az esetlenségre, a véletlenszerűségre szeretnék ráerősíteni, hogy ne váljon a képem túlesztétizálttá. Az elején még gyorsan halad a munka, egyik folyamat sem kíván nagy aprólékosságot, az óriási vödörbe bekevert festék fröcsköl, és pillanatok alatt megfogja az alapot. Ilyenkor szeretném kivonni magam, amennyire lehet, hogy a foltok a maguk természetes módján folyhassanak, terjeszkedhessenek. Ha mindezekkel végeztem, és elégedett vagyok az eredménnyel, valamint megszáradt a textil, a munka a műteremben folytatódik. Előfordul, hogy akár hetekig is elidőzöm egy-egy képpel, attól függően, hogy mennyire látom tisztán a fekete-fehér egyensúlyát benne és az eredetileg elképzelt képet, de előfordul, hogy pár óra munka után késznek érzem. Ezután egy bíbelődősebb második, esetleg harmadik réteg kerül fel.

